

Úryvok z knihy Víla zo šatôčky a iné rozprávky:

Víla zo šatôčky

a iné rozprávky

ZUZANA KUBAŠÁKOVÁ

Fotografie: Veronika & Daniel photography

Ilustrácie: Jana Luptáková

Hviezdna rozprávka

Mesiac svietil na nočnej oblohe a pozoroval svet pod sebou. Tak ako každý večer, aj teraz si pozval k sebe tri hviezdy. Prvá bola Slušnosť, druhá Vďačnosť a tretia Ospravedlnenie.

„Podďte bližšie, moje milé,“ vyzval ich Mesiac. „Ste veľmi vzácne a je vás škoda v plnej nádhere iba tu Nebi. Nazrite cez môj ďalekohľad, čo sa deje na Zemi a porozmýšľajte, či by ste vedeli byť užitočné aj tam. Hviezda Slušnosť, pod' prvá,“ vyzval ju Mesiac a podával jej obrovský ďalekohľad.

Zvedavá Slušnosť nazrela cez mesačný ďalekohľad a sledovala svet pod sebou. Páčili sa jej vysvietené ulice a okná, ale najviac ju zaujalo jedno okno. Bolo pootvorené okno, vo vnútri sa svietilo a vanula z neho jemná záclona. Slušnosť videla malého chlapčeka, ktorý sa ukladal na spánok. Maminka chlapčeka pobožkala, zhasla veľké svetlo a odišla z jeho izby.

„Mami, mami, dones mi čajíííííik,“ niesol sa chlapčekov hlas za mamou do chodby.

Chlapčekova mama akoby nepočula a kráčala ďalej.

„Chcem čajíík,“ kričal chlapček, ale odpoveď nedostal.

„Takto sa to nerobí!“ zvolala Slušnosť.

„Keď si niečo prosíme, použijeme slovko prosím! Vtedy nám to ten druhý ľahšie splní! Mesiac,“ sklonila sa pred ním hviezda Slušnosť, „pekne prosím, zober kúsok zo mňa a fúkni malému chlapčekovi slušnosť.“

„V poriadku,“ povedal Mesiac a dotkol sa hviezdy. Hviezdny prach zo Slušnosti fúkol chlapčekovi cez otvorené okno do izby.

Chlapček sa prekvapene posadil a zaklipkal očami. Prach zo Slušnosti padal na jeho telíčko a on celkom zmenene zvolal:

„Maminka, prosím si čajík! Som smädný.“

Čarovné slovo prosím sa nieslo chodbou za mamou. Dotklo sa jej ramena a mama zastala.

„Áno, miláčik, hneď ti donesiem,“ odpovedala mama.

Slušnosť bola veľmi spokojná s tým, čo videla a podala ďalekohľad Vďačnosti. Hviezda Vďačnosť zobrala ďalekohľad do svojich jasných rúk a sledovala chlapčeka. Ten dopil svoj čaj a podal prázdny hrnček mame.

„Keď nám niekto niečo podá, obslúži nás alebo nám pomôže, neodídeme bez toho, aby sme nepoďakovali!“ zvolala Vďačnosť. „Mesiac, zober, prosím, trošku vďačnosti zo mňa a fúkni môj hviezdny prach malému chlapčekovi,“ poklonila sa pred Mesiacom hviezda.

Mesiac urobil tak, ako si hviezda želala a cez pootvorené okno ako priesvitný závoj objala celého chlapčeka vďačnosť.

„Mami, ďakujem ti veľmi pekne!“ rozbehol sa chlapček chodbou za mamou do kuchyne.

Maminka sa zohla k chlapčkovi a objala ho: „Ja ďakujem tebe, že si sa tak krásne poďakoval. A teraz už choď do postele.“

Chlapček sa vrátil do svojej izby, ale nevedel zaspáť. Vďačnosť podala veľký ďalekohľad hviezde Ospravedlnenie, aby sa aj ona pozrela na chlapčeka. Chlapčkovi sa nedarilo zaspáť. Akoby mu v posteli niečo vadilo.

„Mami, prosím, poď ku mne!“ zvolal chlapček a posadil sa na posteľ.

„Čo sa deje?“ prišla zvedavá mama.

„No, vieš, ja...., dnes som urobil niečo,“ chlapček nevedel, ako pokračovať.

„Mne môžeš povedať všetko, veď to vieš,“ usmiala sa láskavo mama.

„Rozbil som tvojho skleneného vtáčika! Viem, že ho nemám vyberať z vitríny, ale mne sa tak páčil a on mi spadol a..,“ chlapček nadvihol svoju perinku. Pozrel na miesto, kde bol malý sklený vtáčik. Vedľa neho ležalo odlomené krídlo.

Mame sa objavila na čele vráska.

„Teraz sa hodí hviezdny prach z mojej hviezdy!“ vykrikla hviezda Ospravedlnenie.

„Keď urobíme niečo, čo nás veľmi mrzí, povieme prepáč!“

Mesiac len prikývol. Vedel, čo má urobiť. Zobral čarovný prach z hviezdy Ospravedlnenie a fúkol ho cez otvorené okno na maminku a chlapčeka.

„Prepáč, mami,“ povedal chlapček.

„Aj ty mi prepáč,“ povedala mama a silno svojho synčeka objala. „Neurobil si to naschvál. Vážim si, že si mi povedal pravdu. Skúsime to krídlo prilepiť späť.“

Tri hviezdy spokojne sedeli a usmievali sa.

„Viete čo, milé hviezdy?“ prehovoril Mesiac. „Ste potrebné viac pri ľuďoch ako tu na Nebi. Preto vás rozfúknem do celého sveta, aby všetci ľudia aj malé deti vedeli v správnej chvíli použiť tri zázračné slová - PROSÍM, ĎAKUJEM a PREPÁČ.“

Hviezdy sa Mesiacu uklonili. Vedeli, že hoci je to ich posledná noc na Nebi, odteraz bude kúsok z nich v každom človeku aj dieťati, aby svojou láskavosťou pomáhali dobru medzi ľuďmi na Zemi. Pretože slová, milé deti, majú naozaj veľmi zázračnú moc.

Po rozprávke:

- *Dotknite sa dlaňou svojho srdca a povedzte dieťaťu, že každý má v sebe čaro troch zázračných slov prosím, ďakujem a prepáč.*
- *Zopakujte si: Prvé čarovné slovo bolo dané ľuďom od hviezdy Slušnosť. Pripomeňte si situácie, kedy je dobré byť úctivý a slušný a použiť slovo prosím.*
- *Druhé zázračné slovo bolo od hviezdy Vďačnosť. Skúste si spomenúť, za čo poďakoval chlapček z príbehu a za čo ste iným poďakovali dnes vy. Spoločne poďakujte za to, čo vám dnešný deň priniesol.*

- *Tretie zázračné slovo bolo od hviezdy Ospravedlnenie. Tento dar je veľmi vzácny a slovko prepáč naozaj robí zázraky. Ak ste sa dnes aj pohnevali, je najlepší čas to napraviť a povedať si prepáč.*